

روزانه ها ...

پیوندها

قلم ها

خانه

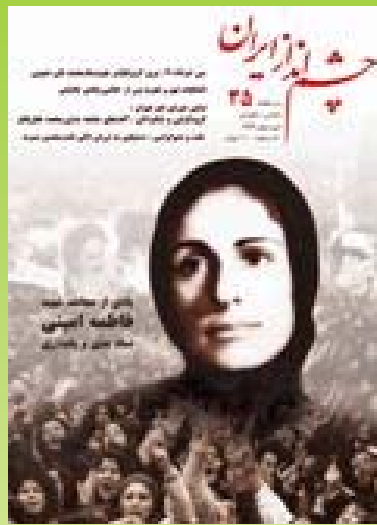

گاه روزانه های دیروز ... و امروز

آراد (م.) ایل بیگی

آوردن این مطالب نه به معنای تائیدست و نه به انتقاد ؛ تنها برای خواندن ست و ...

381

شماره 35 دی و بهمن 84

سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی و [30] خرداد 60

چشم انداز ایران: به رغم گذشت مدت زمانی از گفت و گوی چشم انداز ایران با آقای مصطفی تاجزاده پیرامون موضوع ریشه یابی سی خرداد 60 و دیالوگی که بین ایشان و خوانندگان گذشت، نقدی از یکی از خوانندگان محترم دریافت کرده ایم که بخش هایی را که مستقیماً به این موضوع می پردازد درج می کنیم. امید است این گفت و شنود به نتایج مثبتی بینجامد.

ایمان رهگذر

مقاله ای را تقدیم می کنم شاید مورد توجه واقع شود. در آغاز یادآوری مطلبی ضروری می باشد. مقاله پیش رو بعد از انتشار شماره 29 نشریه نوشته شد ولی به دلیل نزدیک شدن به دوران انتخابات و بدیهی بودن نکات آن از نظر نویسنده از ارسال آن خودداری شد. متأسفانه با گسترش نوعی رادیکالیسم بعد از انتخابات و جذابیت این نوع کنش سیاسی برای بخشی از نسل جوان، نسلی که شاید با تجربه تاریخی این نوع رادیکالیسم و تبعات آن در عرصه داخلی و خارجی آشنایی ندارد. احساس مسئولیت و مرور بخشی از تاریخ انقلاب و به نوعی ریشه یابی دلایل شکست اصلاحات به دلیل عدم اصالت برخی مدعیان اصلاحات انگیزه ای برای ارسال این نوشته را در این زمان فراهم آورد. امیدوارم تا حدودی حق مطلب ادا شده باشد.

در شماره 29 نشریه وزین چشم‌انداز ایران پاسخ نقدی به قلم آقای سیدمصطفی تاجزاده با عنوان "تشابه رفتار اقتدارگراها و مجاهدین خلق" به چاپ رسید که در آن با تأکید بر خطاهای استراتژیک مجاهدین خلق و جناح اقتدارگرایی حاکمیت در 25 سال گذشته سعی در معرفی دو جریان فوق و تطهیر اصلاح‌طلبان کنونی با محوریت سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی (خط امام) در سال‌های 57 تا 60 صورت گرفت. با هم فرازهایی از مقاله ایشان را مرور می‌کنیم. "نیروهای خط امام در مجموع نه فقط آزادی بیان، احزاب و انتخابات اساس هر رژیم دموکراتیک معتقد بودند بلکه به علت حمایت مردمی برای پیروزی بر رقبا به اعمال روش‌های خشن و پلیسی نیاز نداشتند آنان اگرچه خطاهایی مرتکب شدند اما اشتباهاتشان استثنا بود" و در جای دیگری می‌خوانیم "اشغال سفارت امریکا نیز به‌طور خودجوش احساسات عمومی را علیه دولت ایالات متحده جهت داده و وحدت ملی را تأمین نمود."

آقای تاجزاده با زیرکی تمام سعی در یکسان‌سازی رفتار سازمان متبوعش در سال‌های 57 تا 61 و 70 تا 83 را داشته و با نادیده‌گرفتن رفتار دوستان حزبی خویش در سال‌های آغازین انقلاب با وارونه‌خوانی تاریخ و سرپوش گذاشتن روی خطاها، سعی در محکوم‌نمودن جناح‌های رقیب را داشته‌اند. اینجانب با تأکید بر کلیت مقاله یادشده و هم‌نظری با ایشان در رابطه با خطاهای مجاهدین خلق و اعضای جناح راست کنونی در آن سال‌ها، معتقدم یکی از پایه‌های ترویج خشونت در سال‌های یادشده و بروز پدیده 30 خرداد 60، جناح ایشان با محوریت سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی می‌باشند. در اینجا سعی می‌شود با معرفی اجمالی مجاهدین انقلاب و تاریخچه این سازمان نیمه‌علنی، نیمه مخفی سهم برادران در ترویج خشونت سال‌های یادشده را با ذکر چند نمونه برای آگاهی نسل جوان توضیح دهیم.

سازمان مجاهدین انقلاب در تاریخ 58/1/7 در بیانیه شماره 1 خود اعلام موجودیت نمود. این سازمان از به‌هم‌پیوستن هفت گروه انقلابی امت واحده، توحیدی بدر، توحیدی صف، فلاح، فلق، منصورون و موحدین تشکیل شد. اعضای فعال گروه‌های فوق که اکثراً از اعضای سابق مجاهدین خلق یا هواداران و سمپات‌های این سازمان بودند در یک چرخش سیاسی سعی در تشکیل سازمانی شبه‌نظامی برای حذف تمام گروه‌های دیگر نمودند. به‌طوری‌که در همین بیانیه به مخالفین خود وعده حمله نظامی می‌دهند "... و هر جریانی که علیه گسترش و تعمیق انقلاب اسلامی عمل نماید از امپریالیست‌های جهان‌خوار راست و چپ و یا متجاوزین صهیونیست گرفته تا عناصر منافق، منحرف و فرصت‌طلب داخلی مبارزه ایدئولوژیک - سیاسی نموده و در صورت لزوم قاطعانه و با یقین به یاری خدا، با تمامی قدرت دست به حملات نظامی بزند." (مجموعه بیانیه‌ها، ج 1، ص 13)

توجه نمایید که این بیانیه 44 روز بعد از پیروزی انقلاب و قبل از تمام رویدادهای سرنوشت‌ساز و تعیین‌کننده بعدی در حرکت اپوزیسیون فعلی همچون فراندوم 12 فروردین، شهادت دکتر مطهری و دکترمفتح، توقیف فله‌ای مطبوعات در آن زمان، جریان سعادت، اشغال سفارت امریکا، استعفای دولت موقت، تشکیل مجلس خبرگان، میتینگ 14 اسفند 1359، دستگیری و تیرباران سعید سلطانیپور و... صادر شده است. سازمان مجاهدین انقلاب در زمانی که به قول آقای تاجزاده عصر آزادی و فضای باز سیاسی بر جامعه حاکم بود و شرایط جنگی نیز وجود نداشت برای نیل به دموکراسی‌خواهی مورد نظر خود تظاهرات مسلحانه به راه می‌انداخت: "شایعات مغرضانه فوق متأسفانه با شرکت مسلحانه خواهان و برادران سپاه پاسدار (که بهتر بود بدون اسلحه در مراسم حضور می‌یافتند) امکان رشد یافت..."

(مجموعه بیانیه‌ها، ج 1، ص 33، مربوط به گردهمایی 58/1/16)

باید یادآور شوم لیدرهای اصلاح‌طلب کنونی و سران مجاهدین انقلاب در آن سال‌ها یکی می‌باشند و با علم به انحلال سازمان در سال 1361 به دلیل انشعاب جناح راست و استعفای 37 نفر از اعضای جناح چپ و تأسیس مجدد سازمان در سال 1370 تغییر عمده‌ای در هرم قدرت این سازمان داده نشده است. گروه‌های اولیه این سازمان و افراد شاخص آن را از زبان محمد سلامتی مرور می‌کنیم:

1- امت واحده: که از نیروهای داخل زندان همچون محمد سلامتی، بهزاد نبوی، محسن آرمین و پرویز قدیانی تشکیل شده بود.

2- گروه منصورون (ارتش انقلابی خلق ایران): که شاخص آنها را می‌توان به محسن رضایی، محمدباقر ذوالقدر، شهید علم‌الهدی و عبدالله‌زاده اشاره نمود.

3- گروه توحیدی بدر: که شاخص آنها آقایان حسین فدایی (دبیرکل کنونی ایثارگران)، علی عسگری و احمد توکلی می‌باشند.

4- گروه فلاح: که شاخص آنها آقای مرتضی الویری بود.

5- گروه فلق: که شاخص آنها حسین منتظر قائم، حسن واعظی، مصطفی تاجزاده، بهروز باکویی و طیرانی بودند.

6- گروه صف: که شاخص آنها محمد عطریانفر، محمد بروجردی، حسین صادقی و اکبر براتی بودند.

7- گروه موحدین: که شاخص آنها محمد رضوی و حسین شیخ عطار بودند. (محمد سلامتی، مصاحبه با صبح‌امروز،

در تأسیس سازمان افراد دیگری همچون سعید حجاریان، هاشم آغاجری، محسن رفیق دوست، محسن سازگارا، فیض الله عرب سرخی، خسرو تهرانی، فریدون وردی نژاد و عباس دوزدوزانی نیز حضور داشتند که وابستگی گروهی آنها برای نگارنده احراز نشده است.

فعالیت عمده این سازمان برخلاف نظر آقای تاجزاده که آن را دموکراتیک می دانند بیشتر در سپاه پاسداران، کمیته های انقلاب، اطلاعات نخست وزیری، اطلاعات سپاه و بخشی نیز در اطلاعات ارتش (رکن 2) بوده است، در حالی که در هیچ ساختار سیاسی افراد یک حزب برای فعالیت دموکراتیک وارد ارگان های نظامی و امنیتی نمی شوند. این سازمان در اولین قدم برای تحت الشعاع قرار دادن نام مجاهدین خلق و ایجاد ابهام در فضای سیاسی آن زمان به اعتراف مؤسسين خود نام سازمان مجاهدین انقلاب را بر خود نهاد: "لذا ما آمدیم به عنوان بازوی مخفی انقلاب (بخوانید حزب جمهوری اسلامی) سازمانی را متشکل از هفت گروه مبارز اسلامی درست کردیم که در حقیقت یک حزب بود و برای این که نقطه مقابل منافقین (مجاهدین خلق) بایستیم اسممان را هم گذاشتیم سازمان مجاهدین انقلاب" (محسن رضایی، مصاحبه با کیهان، تهران 78/11/19) یا "تشکیلی به وجود بیاوریم و بتوانیم جلو سازمان مجاهدین خلق و چریک های فدایی خلق بایستیم. هفت گروه بودیم که در کمیته استقبال حضور داشتیم" (خاطرات مرتضی الویری، دفتر ادبیات انقلاب اسلامی 1375) باید توجه نمود که در این زمان (فروردین 58) هنوز هیچ خطای استراتژیکی از مجاهدین خلق (طیف مذهبی) بروز نکرده بود و مجاهدین خلق به عنوان نیرویی در خط امام و مدافع انقلاب اسلامی در همه جا به طور گسترده فعالیت می نمودند. حال با چه تحلیلی برادران به خیانت و انحراف سران مجاهدین خلق در سال های بعدی پی بردند معلوم نیست. اعضای مرکزی این سازمان (مجاهدین انقلاب) از مؤسسين سپاه پاسداران، کمیته های انقلاب، اطلاعات نخست وزیری و اطلاعات سپاه می باشند. فلسفه تشکیل مجاهدین انقلاب در سال های یاد شده به نظر نگارنده و با توجه به عملکردها و موضع گیری های این سازمان در آن سال ها حذف تمام گروه های رقیب بوده است هدفی که شاید در گروه های چپ مارکسیستی با محوریت چریک های فدایی و چپ اسلامی با محوریت مجاهدین خلق نیز وجود داشت. شاید تنها گروه هایی که در آن تاریخ روش حذف را پیشه نکرده بودند را فقط بتوان در نیروهای شبه لیبرال با محوریت مهندس بازرگان، کانون نویسندگان و کانون دفاع از حقوق بشر دانست...

متأسفانه با گسترش فرهنگ چپ روی در آن سال ها و به دلیل متوسط سنی پایین انقلابیون و کم تجربگی و ناآگاهی سیاسی نیروهای بازیگر و به دلیل عدم اشراف اطلاعاتی برادران در عرصه مناسبات بین المللی این نیروها دست به

موضع‌گیری‌هایی زدند که تا این زمان کشور از زیر بار زبان‌های سیاسی، اقتصادی، حیثیتی، روانی و فرهنگی آن خارج نشده است. این سازمان با مانور بیش از حد بر روی شعار صدور انقلاب و با ارزیابی غلط از این شعار بسیاری از کشورهای منطقه مخصوصاً کشورهای اسلامی را نسبت به انقلاب ایران حساس نمود به طوری که در زمان تجاوز عراق بسیاری از سران کشورهای یادشده سکوتی توأم با رضایت را اختیار کردند. به دو نمونه از این موضع‌گیری‌ها توجه می‌کنیم: "ما ضمن ابراز انزجار شدید از امپریالیست‌های خونخوار و سلطه‌طلب، موضع همیشگی عراق در برابر انقلاب اسلامی ایران و دیگر انقلاب‌های منطقه را محکوم می‌کنیم و از مردم مسلمان عراق می‌خواهیم با چنگ‌زدن به افکار انقلابی اسلام برای رسیدن به آزادی و رستگاری با همه تلاش کنند تا همه با هم بتوانیم پرچم پرافتخار اسلام را بر بام جهان برافرازیم." (مجموعه بیانیه‌ها، ج 1، ص 142، تاریخ 58/3/18)

"ولی خوشبختانه برخلاف میل رژیم دیکتاتور و وابسته عراق و اربابان جهانخوارش، انقلاب اسلامی مرزها را شکسته و اکنون در عراق به مرحله جدیدی از توده‌ای شدن مبارزات نزدیک می‌شود و به یاری خدا دیری نمی‌پاید که این "مفسد" نیز در منطقه سرنگون و انقلاب اسلامی گسترش بیشتری می‌یابد به امید آن روز." (مجموعه بیانیه‌ها، ج 1، ص 172، بیانیه شماره 12، خرداد 58)

... آقای تاج‌زاده در نوشته خود مدعی هستند انفجار هفتم تیرماه 60 یکی از دلایل اصلی سرکوب گروه‌های مخالف می‌باشد. خارج از جنایت‌های سران مجاهدین خلق در رابطه با مهاجرت به عراق و همکاری با رژیم بعث و با توجه به حماقت سران این سازمان در رابطه با انقلاب ایدئولوژیک (ازدواج مریم و مسعود) و با توجه به خیانت بزرگ سران این سازمان به جریان روشنفکری با اعلام ورود به فاز نظامی و اشتباهات دیگر این سازمان باید متذکر شوم:

یکم - سرکوب‌ها همان‌طور که از بیانیه‌های سازمان مجاهدین انقلاب نمایان است قبل از سال 60 شروع شده بود.
دوم - تا این لحظه سازمان مجاهدین خلق به اعتراف بزرگان مورد وثوق سازمان مجاهدین انقلاب مسئولیت انفجار هفتم تیر را نپذیرفته است. "حرکت وسیع مردم و امواج خروشان نفرت توده‌های میلیونی حزب‌الله امانشان را گرفت و اجازه نداد کمترین حرکتی از خود نشان دهند و حتی نتوانستند از خودشان دفاع کنند و تاکنون هم جرأت اظهار و ادعای صریحی در این مورد (انفجار 7 تیر) به خود راه نداده‌اند" (هاشمی رفسنجانی، عبور از بحران، ص 537، چاپ

”توجه کنید منافقین هرگز مسئولیت فاجعه انفجار حزب جمهوری اسلامی و انفجار نخست‌وزیری را که طی آن بسیاری از چهره‌های شاخص نظام و انقلاب به شهادت رسیدند را به‌عهده نگرفتند.“ (بهزاد نبوی، از کتاب بیم‌ها و امیدها)

... در پایان یادآوری می‌کنم که اینجانب همچون بسیاری دیگر در تمام سال‌های دهه 70 جزو طرفداران کوچک اصلاحات بوده‌ام اما هیچ‌گاه این حمایت با چشم بستن بر روی عملکرد لیبرهای اصلاح‌طلب حاکم در گذشته و حال همراه نبوده است. به نظر من در خرداد 76 مردم اشتباهات و تدریج‌های اصلاح‌طلبان را بخشیدند ولی هرگز آن را فراموش نکردند.

[گاه روزانه ها 1 ...](#) [گاه روزانه ها 2 ...](#) [گاه روزانه ها 3 ...](#) [گاه روزانه ها 4 ...](#) [گاه روزانه ها 5 ...](#) [گاه روزانه ها 6 ...](#) [گاه روزانه ها 7 ...](#) [گاه روزانه ها 8 ...](#)